

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 266/2018
06.03.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела уништење јавних уређаја у продуженом трајању из члана 279. став 1. у вези члана 61. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бранке Лекић Врзић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Мионици К 2265/10 од 05.07.2017. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1157/17 од 24.10.2017. године, у седници већа одржаној дана 06.03.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бранке Лекић Врзић поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Мионици К 2265/10 од 05.07.2017. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1157/17 од 24.10.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Мионици К 2265/10 од 05.07.2017. године окривљени АА и ББ оглашени су кривим да су извршили продужено кривично дело уништење јавних уређаја из члана 279. став 1. у вези члана 61. став 1. КЗ за које су им изречене условне осуде, тако што су им утврђене казне затвора у трајању од по три месеца и истовремено одређено да се исте неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учине ново кривично дело. Истом пресудом окривљени су обавезани да у корист буџетских средстава суда на име паушала плате износ од 5.000,00 динара као и да том суду и Основном јавном тужилаштву у Мионици плате остале трошкове кривичног поступка, о чијој ће висини бити одлучено накнадно, посебним решењем, док је јавно предузеће "Телеком Србија" – Извршна јединица Ваљево упућена на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1157/17 од 24.10.2017. године, усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Мионици, преиначена је пресуда Основног суда у Мионици К 2265/10 од 05.07.2017. године у делу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Београду окривљене АА и ББ због продуженог кривичног дела уништење јавних уређаја из члана 279. став 1. у вези члана 61. став 1. КЗ за које су

првостепеном пресудом оглашени кривим осудио на казне затвора у трајању од по девет месеци, док је у преосталом делу жалба Основног јавног тужиоца у Мионици, као и жалбе бранилаца окривљених АА и ББ одбијене у целости и првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Бранка Лекић Врзић, због повреде Кривичног законика, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи тако што ће према овом окривљеном одбити оптужбу.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бранке Лекић Врзић, је недозвољен.

Као разлог за подношење захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног АА, наводи повреду закона у смислу одредбе члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, коју не опредељује навођењем конкретне повреде одредаба ЗКП у смислу члана 485. став 4. ЗКП, док из образложења захтева и навода да су нижестепени судови учинили повреду Кривичног законика закључком да је окривљени са умишљајем уништио јавне уређаје, обзиром да су ови каблови били на земљи и изгледали неупотребљиво, а телефонским кабловима који су у функцији није место на земљи, већ на наменским бандерама што указује да окривљени није поседовао сазнање о функцији ових каблова нити је умишљајно деловао само да би издејствовао уништење телефонских линија који, обзиром да су се налазили на земљи и свакако нису били ни у каквој телекомуникационој функцији, због чега је, по ставу браниоца, из садржине доказног материјала и одбране окривљеног произилази да је кривично дело уништење јавних уређаја од стране окривљеног извршено из нехата.

По оцени Врховног касационог суда, изнетим наводима захтева оспорава се чињенично стање утврђено првостепеном, а потврђено другостепеном пресудом у погледу учешћа овог окривљеног у извршењу кривичног дела у питању.

Међутим, како је чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно бранилац окривљеног сходно ограничењу његових права правима које у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног АА, адвоката Бранке Лекић Врзић, оценио као недозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник

Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већасудија

Зоран Таталовић,с.р.